

poemes

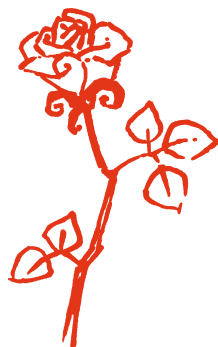

La Diada de Sant Jordi

La Diada de Sant Jordi
és diada assenyalada
per les flors que hi ha al mercat
i l'olor que en fan els aires,
i les veus que van pel vent:
«Sant Jordi mata l'aranya».
L'aranya que ell va matar
tenia molt mala bava,
teranyinava les flors
i se'n xuclava la flaire,
i el mes d'abril era trist i els nens i
nenes ploraven.

Quan el Sant Jordi hagué passat
tot jardí se'n retornava:
Perxò cada any per Sant Jordi
és diada assenyalada.
Per les flors que hi ha al mercat
i l'olor que en fan els arbres.

Joan Maragall (1860-1911)

El cavaller Sant Jordi

Vingut amb la puresa de l'abril,
salutat per les flors de cada branca,
Sant Jordi passa, cavaller gentil,
enarbolant una senyera blanca.

El cor, ocell que se'ns adorm al pit,
i se'ns desvetlla al toc d'un cant de vida,
obre les ales a la seu que el crida,
embriagant-lo amb somnis d'infinit.

Seguint el sant patró, l'antiga febre
es transforma en un rastre de perfum,
i el veiem escometre la tenebra
amb una llança que és un raig de llum.

A. Correig i Massó

Una rosa

Sant Jordi, santa diada
del passat i l'avenir
fe i Pàtria nostrada
del meu cor fas sobreixir.

Oh la bella matinada!
Quina joia de collir
una rosa perlejada,
una rosa a mig obrir!

Maria-Antònia Salvà

Sant Jordi gloriós

Sant Jordi té una rosa mig desclosa,
pintada de vermell i de neguit;
Catalunya és el nom d'aquesta rosa,
i Sant Jordi la porta sobre el pit.
La rosa li ha contat gràcies i penes
i ell se l'estima fins qui sap a on,
i amb ella té més sang a dins les venes
per plantar cara a tots els dracs del món.

Josep Maria de Segarra

Sant Jordi

Cada llavi una cançó
cada cor una bandera:
Sant Jordi en el seu penó
duu el sol de primavera.

Sonen campanes de festa,
la ciutat orna els carrers,
les noies cullen ginesta
i cremen sang els rosers.

Abril festeja al balcó
i una donzella l'espera,
cada llavi una cançó
cada cor una bandera.

El blau del cel s'endomassa
per veure passar el donzell:
- Detura la teva passa
que el drac es menja l'ocell!-

Cobreix-lo amb el teu penó
que és l'urc de nostra quimera;
cada llavi una cançó,
cada cor una bandera!

Lluís Gassó i Carbonell

